

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 august 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Sławomir Andrzej Zdziaszek

(Cauza C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Proceduri de predare între statele membre — Condiții de executare — Motive de neexecutare facultativă — Articolul 4a alineatul (1), rezultat din Decizia-cadru 2009/299/JAI — Mandat de arestare emis în vederea executării unei pedepse privative de libertate — Noțiunea „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” — Procedură privind modificarea unor pedepse pronunțate anterior — Decizie prin care se pronunță o pedeapsă rezultantă — Decizie pronunțată fără ca persoana în cauză să fi fost prezentă în persoană — Persoană condamnată care nu a fost prezentă în persoană la proces în cadrul condamnării sale inițiale, nici în primă instanță, nici în fața instanței de apel — Persoană care a fost apărată de un avocat cu ocazia procedurii în apel — Mandat de arestare care nu furnizează informații în această privință — Consecințe pentru autoritatea judiciară de execută]

(2017/C 374/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia”, în sensul articolului 4a alineatul (1) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretată ca vizând nu numai procedura care a condus la decizia pronunțată în apel, în condițiile în care aceasta, după o nouă examinare a cauzei pe fond, a statuat definitiv asupra vinovăției persoanei în cauză, ci și o procedură ulterioară, precum cea în care s a pronunțat hotărârea prin care s a aplicat o pedeapsă rezultantă, în discuție în litigiul principal, în urma căreia a intervenit decizia care a modificat definitiv nivelul pedepsei pronunțate inițial, în măsura în care autoritatea care a adoptat această din urmă decizie a beneficiat în această privință de o anumită putere de apreciere.
- 2) Decizia cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299, trebuie interpretată în sensul că, în ipoteza în care persoana în cauză nu a fost prezentă în persoană la procedura relevantă sau, dacă este cazul, la procedurile relevante pentru aplicarea articolului 4a alineatul (1) din această decizie cadru, cu modificările ulterioare, și în care nici informațiile cuprinse în formularul privind modelul uniform de mandat european de arestare, anexat la decizia cadru menționată, nici cele obținute în temeiul articolului 15 alineatul (2) din aceeași decizie cadru, cu modificările ulterioare, nu furnizează suficiente elemente pentru a se stabili existența uneia dintre situațiile vizate la articolul 4a alineatul (1) literele (a)-(d) din Decizia cadru 2002/584, cu modificările ulterioare, autoritatea judiciară de executare dispune de posibilitatea de a refuza executarea mandatului european de arestare.

Cu toate acestea, decizia-cadru menționată, cu modificările ulterioare, nu împiedică autoritatea respectivă să ia în considerare ansamblul împrejurărilor care caracterizează cauza cu care este sesizată pentru a se asigura că dreptul la apărare al persoanei în cauză este respectat în cursul procedurii sau al procedurilor relevante.

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2017.